

der skal dække et af verdens største vækstområder med en befolkning på 1,2 milliarder mennesker, kan rumme initiativer, som vi kan lære af i Danmark.

For det tredje ønskede jeg at finde ud af, om der er områder, hvor Danmark kan lære Kina noget. Jeg mødtes bl.a. med den kinesiske undervisningsminister og viceformanden for Kinas rådgivende komité, og derudover aflagde jeg en lang række institutionsbesøg.

Senere i denne uge fremlægger jeg en rapport om besøget. Jeg vil dog allerede nu fremhæve, at jeg regner med, at danske skoleelever og studerende vil kunne få udbytte af mit Kinabesøg f.eks. i forhold til en række aftalte venskabsforbindelser mellem skoler, institutioner og en udvidelse af kulturaftalen om udveksling af universitetsstuderende de to lande imellem. Det er noget, der arbejdes videre med.

Som det formentlig er spørgeren bekendt, og jeg synes, det er rigtigt at tage det med her, aflagde en delegation fra Det Konservative Folkeparti i juli-august 1996 besøg i Kina. Jeg formoder, at udgangspunktet var det samme. Kina er et land, vi ikke kan komme uden om.

Frank Dahlgaard (KF):

Det er så sandt, som det er sagt, at Kina er et land, vi ikke kan komme uden om, og dog; det ligger ganske langt væk. Det var måske mere nærliggende, hvis ministeren havde interesseret sig for uddannelsessystemet i nabolandene, hvor vi kan lære ganske meget.

Men jeg vil så spørge, om ministeren her kan antyde eller sige noget om, hvorvidt der var nogle ting i det kinesiske uddannelsessystem på forskellige niveauer, hvor vi kunne hente noget, hvor vi med fordel kunne blive inspireret.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg mener, der var adskilligt, og det vil jeg også redegøre nærmere for i den rapport, som jeg bebudede vil komme, og som spørgeren også vil få lejlighed til at læse, hvis han ønsker det. På enkeltområder er der givetvis noget, vi kan lære af kineserne. Det gælder både i folkeskolen og i de erhvervsuddannelser, jeg havde lejlighed til at se undervejs.

Der var en ting, der slog mig, og som jeg da godt kan nævne her til eftertanke, nemlig at i det kinesiske undervisningssystem lægger man stor vægt på effektivitet og en ganske stærk indlæring, men det var tankevækkende, at de kinesiske repræsentanter følte, at det måske nu nok

var ved at være for strengt for børnene og de unge. Der burde også være plads til mere af det, vi også i Danmark kalder leg og udviklende aktiviteter. De, der også kendte til det danske uddannelsessystem, gav indtryk af, at de mente, at der var noget i det danske system, som man vil kunne have glæde af i Kina. Og det var også grunden til, at flere gav udtryk for, at de gerne ville have mulighed for at besøge Danmark og stifte nærmere bekendtskab med uddannelsessystemet.

Så var det i øvrigt opmuntrende at opleve, at der alligevel i klasserne – hvor klassegennemsnittet stort set alle steder var på et halvt hundrede elever – også var plads til kreative aktiviteter, ikke mindst var de meget gode til at synge og skabe det fællesskab, som sangen jo ofte kan være udtryk for, hvilket er noget, som jeg synes vi måske også kunne tænke nærmere over i Danmark. Vi har da engang haft en sangtradition, måske er den ved at blive genoplivet; men den var ganske slående i Kina.

Meget mere kunne nævnes, men det er der ikke plads til i denne korte spørgetid.

Keld Albrechtsen (EL):

Det var spændende at høre ministerens karakteristik af det kinesiske skolesystem. Jeg vil godt spørge ministeren, om man i virkeligheden ikke kan sige, at man dér har afprøvet et system med en kadaverdisciplin, som minder meget stærkt om det, hr. Frank Dahlgaard kæmper for at få indført her i Danmark, og om det ikke netop på den baggrund er lærerigt, at man selv i dette system i Kina nu har erkendt, at et system som det, hr. Frank Dahlgaard går ind for, skal man i hvert fald ikke arbejde frem imod.

Frank Dahlgaard (KF):

Jeg blev jo næsten helt mundlam efter sådan en gang valgkampssnak fra venstrefløjen.

Ministeren nævnte som de positive ting – sådan forstod jeg det på ministerens svar i sidste omgang – fra det kinesiske uddannelsessystem effektivitet, indlæring og denne tradition med sang, som vi har forladt, men måske er på vej tilbage til.

Mit spørgsmål lyder i al sin enkelthed: Vil ministeren tage initiativer til, at vi kan få mere effektivitet i det danske uddannelsessystem, mere indlæring og mere sang?